

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ - ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 12 — ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1986

Υπεύθυνος έκδοσης: Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος, Σπ. Λάμπρου 79 - 453 33 Γιάννινα - τηλ. 0651 - 29896

Απ' τη σκοπιά μας

Εκλογές συλλόγου εν όψει, και όλοι μας πρέπει να δραστηριοποιηθούμε ώστε να γίνουν με την μεγαλύτερη επιτυχία και μαζικότητα. Πέρασαν τρία χρόνια από την επαναλειτουργία του συλλόγου, και η πορεία του συλλόγου, κατά τη γνώμη μας, ήταν πετυχημένη. Βέβαια δεν έλλειψαν ορισμένα λάθη, εξ άλλου «ουδείς αλάνθαστος», ούτε ορισμένες κακόπιστες κριτικές επιπέδου καφενείου, αλλά παρ' όλα αυτά το έργο του Συλλόγου ήταν πετυχημένο. Τώρα καλούμαστε πάλι να ψηφίσουμε και να εκλέξουμε τα άτομα που θα μας αντιπροσωπεύουν στα διάφορα όργανα του συλλόγου. Ο τρόπος εκλογών αναφέρεται σε διπλανή στήλη, στην επιστολή του Δ.Σ. του συλλόγου. Εμείς, εκείνο που θα θέλαμε να τονίσουμε, είναι, ότι πρέπει να υπάρχει μεγάλη συμμετοχή υποψηφίων, ώστε να εκλεγούν τα πιο αντιπροσωπευτικά άτομα. Να θέσουν υποψηφιότητα νέα άτομα, ώστε να δώσουν νέα ώθηση στο σύλλογο. Οι υποψηφιότητες νάναι «ουσιαστικές», δηλ. τ' άτομα που θα θέσουν υποψηφιότητα νάχουν όρεξη να δουλέψουν στον σύλλογο, ακόμα κι' αν δεν εκλεγούν, και όχι για προσωπική του προβολή, κι' αν δεν εκλεγούν να «εξαφανισθούν». Τέλος πρέπει νάχουν υπόψη τους, ότι όποιοι εκλεγούν θάχουν ένα έργο να φέρουν σε πέρας, το οποίο θ' απαιτήσει προσωπικές «θυσίες» και χρόνο πολύ. Πάντως με κανέναν τρόπο

πο δεν πρέπει ν' αφήσουμε να διαλυθεί αυτό που με τόσους κόπους το φθάσαμε εδώ που έφθασε.

Για μια ακόμα φορά θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή των χωριανών μας για ένα σοβαρό θέμα. Το θέμα των σκουπιδιών. Μια και που την κοινότητα δεν φάνηκε να την απασχολεί καν το καυτό αυτό θέμα, ας φροντίσουμε τουλάχιστον εμείς οι ίδιοι όσο μπορούμε να μετριάσουμε αυτό το κακό, για να μη γεμίσουμε πάλι μύγες το καλοκαίρι, και γενικότερα ν' αποφυγούμε όλες τις δυσάρεστες συνέπειες που προκύπτουν απ' τα σκουπίδια. Και κυρίως να προστατέψουμε την υγεία των παιδιών. Ας συνειδητοποιήσουμε όλοι λοιπόν αυτό το θέμα, κι' ας αναλογιστούμε τις συνέπειές του.

Επανερχόμαστε και ρωτάμε πάλι την Κοινότητα, τι γίνεται με το θέμα των τηλεφώνων. Έχει κάνει καμιά ενέργεια ή όχι; Τόσες κοινότητες δάζουν τηλέφωνα, εμείς γιατί δεν ενδιαφερόμαστε; Οι πληροφορίες μας λένε ότι το τελευταίο χαρτί που έφυγε από την κοινότητά μας για τον Ο.Τ.Ε. για το θέμα των τηλεφώνων, χρονολογείται από την εποχή του αείμνηστου Αριστοτέλη Κοντού. Είναι αλήθεια αυτό; Το ότι η κοινότητα δεν μπορεί να επένδψει για τηλέφωνα ιδιωτών, αυτό είναι

Συνέχεια στη σελ. 4

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΞΩΡΑΓΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ
«ΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ»

ΓΙΑΝΝΙΝΑ 13.6.86

ΠΡΟΣ:

όλα τα μέλη του Συλλόγου

ΘΕΜΑ: Υποβολή υποψηφιοτήτων για τις εκλογές του Συλλόγου.

Στις 24) 8) 1986, έχουμε Γενική Συνέλευση που θα εκλέξουμε τα μελλοντικά όργανα του Συλλόγου. Επειδή είμαστε υποχρεωμένοι από το άρθρο 9 του καταστατικού να ενημερώσουμε ένα μήνα πριν τα μέλη μας για τον τρόπο και ποιους θα ψηφίσουν, σε παρακαλούμε μέχρι στις 24) 7) 86 να δηλώσεις με επιστολή σου στη δ) νση Τζαβέλλα 4, 453 33 - Γιάννινα, αν θέλεις να θέσεις υποψηφιότητα για τα όργανα του Συλλόγου μας. Τα όργανα αυτά είναι:

α) Μέλος του Δ.Σ., β) Μέλος της Επιτροπής Αθήνας, γ) Εξελεγκτική Επιτροπή, δ) Αντιπρόσωπος για τις δευτεροβάθμιες οργανώσεις.

Για μέλος του Δ.Σ. μπορεί να δάλει οποιοσδήποτε υποψηφιότητα αρκεί να μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το καταστατικό, δηλ. να είναι παρών στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., μια φορά κάθε μήνα τακτικά και όποτε χρειαστεί έκτακτα. Για μέλος της Επιτροπής Αθηνών μόνο Αθηναίοι. Εδώ πρέπει να τονίσουμε την μαζική υποβολή υποψηφιοτήτων, έτσι ώστε να δώσουμε την ευκαιρία στο εκλογικό σώμα να εκλέξει τα καλύτερα και αντιπροσωπευτικότερα άτομα. Μην ξεχνάς ότι ο Σύλλογός μας απέχει από πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες, κι όλοι μαζί παλεύουμε για το καλό του Δικόρφου. Στις εκλογές μας δεν υπάρχουν νικητές και νικημένοι. Περιμένουμε την υποβολή των υποψηφιοτήτων.

Με Δικορφιιώτικους χαιρετισμούς

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γ. Καρράς

Εκλογές στον Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισίων

Έγινε η Γενική Συνέλευση του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων και εξέλεξε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από τους:

1) Καλύδα Ιωάννη Πρόεδρο, από Φραγκάδες
2) Σαχρόνη Αθανασία Αντιπρόεδρο, Λάιστα.
3) Πασχάλη Άλκη Γεν. Γραμματέα, Βρυσχώρι

4) Τσεκούρα Άδωνη Ταμιά,
5) Τσίμα Κων) νο Έφορο, Μονοδέντρι
6) Βαρτζώκα Κων) νο Κοσμήτορα, Ανθρακίτης
7) Στεργιάδη Στέφανο μέλος, Δόλιανη
8) Ζιαμπέρη Κων) νο μέλος, Μακρίνο
9) Βασδέκη Νίκο, μέλος.

Αναμνήσεις από το χωριό

Γράφει ο Τόλης Σακελλαρίου

Το χωριό μας ήταν πολύ παραγωγικό, με χωράφια, κήπους, αμπέλια και οπωροφόρα δέντρα, καρδιά, σικά, ροδάκινα, μήλα, κεράσια, σούδα και μυλούνια από λεφτόκαλα. Πολλά είδη από κεράσια με τις διάφορες ονομασίες τους, όπως πρώιμα «γαλαζάκια», «φωτάκια», «μαντίκια» και με άλλα ονόματα που δεν θυμάμαι. Ονομασίες είχαν και τα σταφύλια, τα «κορίνθια», «μιοσχάτα», «παχέτια» κ.ά. Μοσχοβολούσαν οι νοντάδες των σπιτιών ολόχρονες από τ' αγαθά της καλλιέργειας. Μια καλλιέργεια όχι με τεχνικά λιπάσματα όπως γίνεται σήμερα, που φτιάχνει τα προϊόντα άγευστα και το κυριότερο επικίνδυνα. Χωρίς τότε φαρμακερά φυτοφάρμακα. Τώρα, παρ' όλη τη σημερινή επιστημονική πρόοδο, τα νοσοκομεία είναι γεμάτα από αρρώστους!

Αγροφύλακα παλιότερα στο χωριό είχαμε τον Κιάσο, τον λεγόμενο «Γκανάκη». Έβαλλος και μέθυσος τύπος. Το παρτσούλι του έμεινε μέχρι σήμερα στο χωριό, αν θέλουμε να χαρακτηρίσουμε κάποιον έτσι ως υπό τύπο αστείου, τον λέμε «Κιάσο» ή «Γκανάκη».

Αργότερα είχαμε αγροφύλακα κάποιον Κώστα Μπανιά από την Παραμυθιά. Ένα θηρίο στο μπόι και με στολή που ξεχώριζε απ' όλους. Φέσι στραβά, σελάχι γαρνιρισμένο και πριόβολο κρεμασμένο, μαχαίρια και φουστάνελα, τσαρούχι με φούντα πολύ μεγάλη, και μια άλλη μαύρη κορδέλλα με φούντα κάτω από τα γόνατα που κρέμονταν στη γάμπα, σαν να ήθελαν να ξεχωρίσουν τον άνθρωπο αυτόν σε δυο ξεχωριστά τμήματα. Τα δικαιώματά του τ' αντλούσε απ' το ακατάπαυστο ρακί που κατανάλωνε. Έρχονταν τα αποσπάσματα που κυνηγούσαν τους ληστές στο χωριό, και αυτός επέδλεπε στο ψήσιμο της σούδας με αρνί ή κοκορέτσι, στην άκρη του μεσοχωριού, πίνοντας με την

κούπα το ρακί. Ούτε ένα μήλο δεν τολμούσε να κλέψει κανένας με αγροφύλακα τον Μπανιά, κι' ας ήταν ο ίδιος κλεφταράς και μέγας ληστοτρόφος. Τον θυμάμαι σαν να τον έχω μπροστά μου και μου έκαναν εντύπωση τα χαϊμαλιά και τα τσιαπράκια από τις λογής - λογιών αλυσίδες που κρέμονταν στο στήθος του.

Για να μπει στο μπακάλικο του μεσοχωριού που τότε ο μπαρμπα - Σάββας, έπρεπε να λυγίσει πολύ τα γόνατα, ήταν τόσο ψηλός, που δεν τον έπερνε η πόρτα!

Αργότερα αγροφύλακα είχαμε τον χωριανό μας και πέρα μαχαλιώτη, τον Γρηγόρη τον Πάντο. Άλλος τύπος αυτός. Γρηγόρης τ' όνομά του, αλλά το χωριό μας τον βάφτισε «ΛΕΒΕΝΤΙΑ». Σκέφτομαι σήμερα που τον θυμάμαι, ποιό ήταν το υπερποτικό ένστικτο που οδηγούσε τον άνθρωπο αυτό με την παθολογική φιλαρέσκεια, να τον λένε «λεβεντιά».

Όταν πηγαίναμε για τρύγο στ' αμπέλια, άκουγες μόνο τη σφυρίχτρα του. Σε δρόμο δεν τον συναντούσες εύκολα. Όταν έκανε την εμφάνισή του, ξεπεταζόταν απότομα από καμιά τούφα πάνσολος, με σταυρωτές φυσίγγιθρες, ή εντυπωσιακές φυγούρες. Είχε μια ωραία και αρρεπωτή μορφή, καλόκαρδος πολύ, και αυτό φαινόταν από το εκφραστικό γέλιο του. Όταν ήθελε να σε χαιρετίσει με εγκάρδιότητα, σου έδινε το χέρι με την παλάμη στραμμένη προς τα πάνω και τεντωμένη. Μια φορά είχε πιάσει τον μακαρίτη Γκάγκα σ' έναν κήπο που έλεγε φασόλια και τα μάζευε στο καπέλλο του. Ο Λεβεντιάς που τον έπιασε μέσα στον ξένο κήπο, του πήρε το καπέλλο με τα φασόλια και το κρέμασε στον πλάτανο στο μεσοχώρι! Ήταν τόσο η ντροπή του καμένου του Γκάγκα, που νύχτα έφυγε από το χωριό και ταξίδευτηκε δεν ξέρω που, από τότε δεν ξαναγύρισε στο χωριό.

Ο Λεβεντιάς ήταν και κοινωνικός. Στο μεσοχώρι πάντοτε έθαινε ξαριμάτωτος αλλά με το λικνιστό περπάτημα και τη σχετική σοβαρόφανεση. Όταν οι χωριανοί έπαιναν κάτω από τα χαϊμάτια τα πεζούλια για ν' απολαύσουν το φθινοπωρινό ήλιο που κρατούσε ως το μισοχειμώνα, ο Λεβεντιάς τους έλεγε διάφορες καπετανίστηκες ιστορίες, που διάβαζε στα μυθιστορήματα, μεταξύ των οποίων και μια του... «κουσάρου της Τζιάς». Ήταν τόσο αφηγηματικός, που όταν τον άκουγες νόμιζες ότι βρίσκεσαι σε θεατρική παράσταση! Τέτοιες και άλλες ψυχαγωγίες τις ζούσαν μόνο οι άντρες στο χωριό. Γυναίκα ή κοπέλλα δεν πλησίαζε σε τέτοια κυκλώματα, αλλά ούτε είχε τον καιρό, γιατί την αποροφούσαν οι σπιτικές δουλειές, το μέγαλωμα των παιδιών, τα μαγειρέματα, οι κήποι, τα χωράφια, τ' αμπέλια, τα γιδοπρόβατα, τροφές για τα ζωντανά, ξύλα, κλαδιά και χορτάρια για το χειμώνα, όταν τα χιόνια ξεπερνούσαν το μέτρο. Αυτές φαινόταν σε κόσμο, μόνο σε κανένα γάμο ή πανηγύρι.

Τουναντίον, πολύ διαφορετική η ζωή των ανδρών στο χωριό. Αυτοί βρίσκαν ψυχαγωγία στα μπακαλιά με το τάβλι, τα χαρτιά, παλιότερα με την «τσιγκουνίνα», ένα παιγνίδι με καρτέλες στο μαγαζί του μπαρμπα Σάββα, και πολλοί στα διάφορα κυνηγητόπια του χωριού μας. Εγώ δεν θυμάμαι ποτέ άντρα φορτωμένο, ούτε με ξύλα, ούτε σεπέτι, στον ώμο. Θυμάμαι μόνον ετοιμόγενες γυναίκες στο μήμα τους, που πήγαιναν στο αμπέλι για δουλειά! Πρέπει να το πούμε τώρα που ξεκαθάρισε αυτή η πρωτόγονη τακτική, αν στο παρελθόν κρατήθηκαν τα χωράφια μας, αυτό οφείλεται στην Ζαγορίσια γυναίκα και σε κανένα άλλο.

Αλλά θα συνεχίσουμε στην επόμενη έκδοση με άλλες ιστορίες του χωριού μας.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μια ακόμα πρωτοβουλία του Συλλόγου μας, δικαίωσε αυτούς που πιστεύουν σ' αυτόν.

Όπως όλοι ξέρουμε, η τηλεόραση είναι το μοναδικό ίσως μέσο διασκέδασης και ενημέρωσης για τους Δικορφιώτες που διαμένουν εκεί τον χειμώνα αλλά και για το καλοκαίρι. Όποτε βέβαια λειτουργεί.

Η παλιά τηλεόραση που δρισκόταν στο καφενείο, όπως όλοι ξέρουμε, από χρόνια είχε αρχίσει να μην λειτουργεί σωστά, και να είναι προβληματική, και τον χειμώνα που πέρασε χάλασε τελείως, με συνέπεια οι λιγοστοί κάτοικοι που βρισκόταν στο χωριό να μην έχουν κανένα μέσο ψυχαγωγίας και ενημέρωσης.

Ο Σύλλογος, που όπως αποδεικνύεται πέρα από τις άλλες δραστηριότητές τους εκτελεί και κοινωνικό σκοπό, σταθμίζοντας τις ανάγκες και τις αντιξοές από κάθε πλευρά συνθήκες διαβίωσης των χωριανών μας, αποφάσισε ν' αντικαταστήσει την παλιά τηλεόραση με μια καινούργια, που ήδη τοποθετήθηκε με την επιβλεψη των μελών του Δ.Σ. σε ψηλό σημείο του μαγαζιού.

Κι εδώ θα πρέπει να συγχαρούμε τα μέλη του Δ.Σ. για την «ευαισθησία» τους αυτή, κι' ελπίζουμε αυτή η απόφασή τους να έχει και την ανάλογη συνέχεια, και ειδικότερα σε θέματα που αφορούν τη χειμερινή διαβίωση των «ηρωϊκών» αυτών θα τους αποκαλούσα κατοίκων του χωριού μας.

Δ.Π.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

● Ο Ευάγγελος Παπαϊωάννου έδωσε 5000 δρχ. στο Σύλλογο σε μνήμη της μητέρας του Μηνοδώρα.

● Ο Μάνθος Σακελλαρίου έδωσε 5000 δρχ. στο Σύλλογο σε μνήμη της μητέρας του Ανδριμάχης.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η γλυκυτάτη άνοιξη με τ' άνθη στολισμένη ροδοστεφανωμένη τη γη γλυκοστηράει. Κι η γη τη χλόη ντύνεται τα δάση της ισιώνουν τα κρύα χιόνια λιώνουν ο ουρανός γελάει.

Γιάννης Βηλαράς

Ταιριασμένα αρμονικά τα λόγια του πατριώτη μας ποιητή. Τόσο με τη φετεινή μας άνοιξη, όσο και την καταπράσινη Δικορφιώτικη φύση που μεσ' τη γιορτή της Πασχαλιάς, μας κάνει να νοιθώσουμε όλοι μας μια ξεχωριστή ευχαρίστηση.

Απ' τη Μ. Βδομάδα αρχίσει σιγά - σιγά να γαμίζει το χωριό από δικούς μας συγγενείς και φίλους. Το ωραίο μεσοχώρι κι ο γέρο - πλάτανος μας θύμνησαν ξανά τις παλιές καλές μέρες, τότε που βούιζε το χωριό απ' τις χαρούμενες φωνές των παιδιών και τα γέλια των μεγάλων.

Βέβαια το όνειρο πολλών χωριανών μας δεν πραγματοποιήθηκε φέτος - περισσότερο λόγω καιρού - που ήθελαν να ξεναφτιάσουμε ύστερα από πολλά χρόνια το πατροπαράδοτο λουλουδένιο στεφάνι του Χριστού μας με μανούσικα, πασχαλινά και μαργαρίτες απ' τα μαγευτικά «θαράκα». Αποζημιώθηκαν όμως από έναν πραγματικά θαυμάσιο κι' εξαίρετο από κάθε άποψη επιτάφιο. Στην εκκλησιά απ' το πρωί άρχισαν να φτάνουν οι πρώτες κανίστρες γαμάτες με πολλά λουλούδια, Δικορφιώτικης παραγωγής, απ' τα παιδιά του χωριού, τα πιο πολλά μαζεμένα στο πλάι της «Λεφτοκαράς» και τις γύρω ρεμματίες, σκορπίζοντας γύρω μας εκείνο το θυνισό άρωμα που φέρνει αληθινό ξανάνοιωμα. Κι ενώ συνεχίζεται το στολισμα του επιτάφιου, νάτες προβάλλουν στην άκρη της πλατείας σαν κινητά ανθοχεύματα, οι άλλοτε γνωστές κοπέλλες του χωριού μας και σημερινές κυρίες, γαμάτες τις αγχαλιές με δροσερά γαρύφαλλα - ζουμπούλια και όμορφα

φαιτριανάφυλλα. Με κέφι αλλά και συγκίνηση μαζί, στολίζεται ο επιτάφιος, πιστοί πάντα στην παράδοση του χωριού μας και μακριά από κάθε τι μοντέρνα ή ξενόφερτη συνθήκη. Τ' αποτέλεσμα μας εντυπωσιάζει όλους, ντόπιους και ξένους, και φαίνεται, ολόκληρα κατά την έξοδο του επιτάφιου στη φωτισμένη μας πλατεία αργά το βράδυ. Την όμορφη αυτή εικόνα συμπληρώνει η θαυμάσια βραδιά και η επιθυμία μας να κάνουμε την περιφορά του επιτάφιου γύρω απ' τ' αξέχαστα «Γκιζέ-ρια», όπως παλιά, γίνεται πραγματικότητα. Πολλές σκέψεις με ανάμεικτα συναισθήματα χαράς και συγκίνησης, μια πιο πολύ νοσταλγία γεμίζουν την ψυχή μας καθώς φάλλουμε όλοι μαζί το «ω γλυκύ μου έαρ, γλυκυτάτων μου τέκνων, που έδυ σου το κάλλος». Μπορεί άραγε κανείς τέτοιες στιγμές να μη φέρνει στο νου του τις γλυκύτατες φωνές που γέμιζαν τη βραδιά του αξέχαστου παπά - Κώστα για τους πιο παλιούς, και του αείμνηστου παπά - Σταύρου για τους νεότερους; Κι' όλο αυτό το ανεπαλήγητο θέαμα συνδέονταν απόλυτα μ' εκείνο το παραπονεμένο και ρυθμικό κάλεσμα του γκιώνη.

Είχαμε πράγματι πολλά χρόνια να δούμε τέτοιες εικόνες και να ζήσουμε τόσο έντονες συγκινήσεις όλοι μας. Μια εκκλησιά πλημμυρισμένη - χωρίς υπερβολή - από κόσμο και λαμπάδες, έναν πανέμορφο από κάθε άποψη επιτάφιο που σκόρπιζε τις ευωδιές του παντού, χάρη στα ολόφρεσκα λουλούδια της Δικορφιώτικης γης, μια περισσότερο ξεχωρίζε απ' όλα, για τ' αρωμά του, εκείνο το δροσερό το θαυμάσιο κιτρινωπό λουλούδι που συγκινεί ιδιαίτερα κάθε άνθρωπο, ο ξακουστός αμάραντος.

Μ' αυτές τις ζωντανές εικόνες μέσα στο μυρωμένο από λουλούδια και οργιώδη βλάστηση χωριό μας, αντικρύσαμε πρωί - πρωί τον κατακάθαρο ουρανό και το γελαστό ήλιο της Πασχαλιάς.

Χριστός Ανέστη, Χρόνια πολλά, ακούγονταν από μαχαλά σε μαχαλά χαρούμενες και γεμάτες από ευχές φωνές. Κι' άλλη μια ανάμνηση γλυκεία, ανάμνηση στις άλλες, ήταν η βραδιά της Ανάστασης, με την πρωτότυπη και ωραία συνθήκη που καθιέρωσε ο σύλλογός μας να μοιράζει με ο «Χριστός Ανέστη» σ' όλους μας κουλούρια και κόκκινα αυγά, τσουγκρίζοντας και μοιράζοντας ευχές για χαρά και ειρήνη στον κόσμο.

Κι ενώ οι πρώτοι άρχιζαν ν' ανεμίζουν στον ουρανό για ν' ακολουθήσει μετά η φωτιά και τα κάρβουνα να δεχτούν τ' αρνιά ή τα κατσίκια όπως θέλει το έθιμο αυτής της χαρούμενης μέρας, ακούγονται τα πρώτα νοσταλγικά Ζαγορίσια τραγούδια, που με τόσο μεράκι και χάρη φτιαχτήκανε, αφηγώντας σ' όλους μας έντονη συγκίνηση αλλά και χαρά. Σε μερικά σπίτια έγιναν πραγματικά παραδοσιακά τρικουδερτα γλέντια, χάρη στην ωραία ιδέα πολλών χωριανών μας να συγκεντρωθούν εκεί στις μεγάλες και κάτω απ' τις σκιερές με κληματαριά αυλές, να φάνε, να πιούνε, τραγουδώντας και χορεύοντας, και με αρκετούς θεατές δίπλα τους, χωρίς να λείπουν βέβαια τα ωραία και σημαντικά παραγόμενα μαζί μ' αυτά, που κάναμε παιδιά. Οι περισσότεροι και οι πιο νέοι, ζήσαμε πραγματικά αυτές τις ωραίες εικόνες του γλέντιου και της χαράς, γυρίζοντας σε πολλές αυλές του χωριού μας την μέρα της Πασχαλιάς. Συμμετέχοντας μαζί τους στο κέφι, δίνοντας περισσότερο τόνο στη διασκέδαση, στο ξαγυγνάνεμα των συνθησιών της γειτονιάς και του χωριού γενικότερα.

ήλιο της Πασχαλιάς.

Ο θαυμάσιος καθ' όλα καιρός, δόθηκε, να γευτούμε όλοι μας τις χαρές που μας προσφέρει μια Πασχαλιά στο χωριό. Μια Πασχαλιά στο Δικορφο, μέσα στο Μάη, είναι άλλο πράγμα, κι όταν μάλιστα συνδυάζεται κι' απ' την

παρουσία πολλών συγχωριανών και φίλων που έχουν να θυμηθούν και να πουν πολλά. Δυστυχώς, παρά την άνοιξη, παρά τον ωραίο καιρό και τους αρκετούς χωριανούς που είχαμε αυτές τις μέρες στο χωριό έγινε αισθητή η απουσία μερικών - ευτυχώς λίγων - συγχωριανών μας και συγγενών τέτοιες χρονιές μέρες να μη συμμετέχουν μαζί μας εδώ κι' αρκετές Πασχαλιές.

Ελπίζουμε όμως οι καινούργιες γιορτές και Πασχαλιές που θάρθουν, να μας δώσουν αυτή τη χαρά που ζητάμε, σ' όλους εμάς, μα προπάντων στο αγαπημένο μας Δικορφο.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

3)) 86

ΑΠΟΔΟΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ενοίκιαση κέντρου και μενού δρχ. 104.700

Ενοίκιαση στολών 5.500

αγορά τούρτας 5.500

εκτύπωση καρτών 2.500

ΣΥΝΟΛΑ ΕΞΟΔΩΝ 118.200

Έσοδα από διακίνηση καρτών 138.850 = 117.300

Έσοδα από σεραπίνες 900

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 118.200

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 0

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ 5) 86

Αποφασίστηκε η αγορά και η αντικατάσταση της δημόσιας τηλεόρασης στο χωριό.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ 6) 86

Αποφασίστηκε να σταλεί επιστολή σ' όλα τα μέλη για να θέσουν υποψηφιότητα στις εκλογές του Αυγούστου. Εγκρίνεται ταυτόχρονα και η δαπάνη αποστολής και φωτοτυπιών. Η παραπάνω επιστολή θα δοθεί και στην εφημερίδα. Καθορίστηκε η ημερομηνία εκλογών στις 24) 8) 86.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ 6) 86

Αποφασίστηκε να σταλεί επιστολή σ' όλα τα μέλη για να θέσουν υποψηφιότητα στις εκλογές του Αυγούστου. Εγκρίνεται ταυτόχρονα και η δαπάνη αποστολής και φωτοτυπιών. Η παραπάνω επιστολή θα δοθεί και στην εφημερίδα. Καθορίστηκε η ημερομηνία εκλογών στις 24) 8) 86.

● Έγγραφο διαμαρτυρίας στη ΔΕΗ έκανε ο σύλλογος, γιατί τα φώτα από τις κολώνες του χωριού είναι απορριμμένα και ανάβουν στις 7 το απόγευμα και σβήνουν στις 3 το πρωί.

Αυ' τη σκοπιά μας

Συν. από την 1 σελ. δικαιολογία. Όσες κοινότητες πήραν τηλεφώνω, έγιναν με ενέργειες των κοινοτικών συμβουλίων. Ας ξανακοιτάξει το κοινοτικό συμβούλιο το θέμα αυτό. Μπορεί κάτι να γίνει.

Είναι κρίμα στο χωριό μας να έχουμε ένα τέτοιο ωραίο ξενοδοχείο, του κ. Οικονόμου, μ' όλα τα κομφορμέσ, και να μην υπάρχει μια πινακίδα στον Αη - Θανάση, που να κατατοπίζει τους ξένους, ότι στο χωριό μας μπορεί να κοιμηθεί και να φάει όποιος θέλει. Πέρσι έγινε μια προσπάθεια, αλλά απαγορεύτηκε αν δεν κάναμε λάθος. Τώρα βλέπουμε στον Αη - Θανάση μια τέτοια πινακίδα για κάποιο άλλο χωριό. Πως έγινε αυτό; Και ποιός πρέπει να ενδιαφερθεί γι' αυτό; Η Κοινότητα; Ο σύλλογος; Ο ίδιος ο κ. Οικονόμου; Ας το κοιτάξει κάποιος να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό το πράγμα.

Η εφημερίδα μας, αποφάσισε να καθιερώσει μια στήλη, με συνεντεύξεις προέδρων των γύρω χωριών, για να γίνουν γνωστά και τα προβλήματα αυτών των χωριών, που είναι στην ίδια μοίρα με το Δίκορφο. Ήδη υπήρχε η πρώτη συνέντευξη, όταν μετά από δεύτερη σκέψη, αποφασίστηκε η καθιέρωση αυτής της στήλης να γίνει μετά τις δημοτικές εκλογές, για να μην νομιστεί ότι η εφημερίδα μας προβάλλει κάποιο κοινοτικό συμβούλιο εν όψει των εκλογών.

Δ. Π.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜ.

Δημήτριος Λέκκος δρχ. 5.000
Αθανάσιος Αργύρης δρχ. 1000
Γιώργος Σορβάκος δρχ. 1000
Κων)νος Δουκας δρχ. 1000
Καλλ. Μακατσάνη δρχ. 1000
Ευ. Κουντουριώτη δρχ. 1000
Σπύρος Καρράς δρχ. 1000
Νίκος Βόλγας δρχ. 2000
Φιλ. Χαλικόπουλος δρχ. 1000
Ρηγγάντος Βασίλης δρχ. 600
Χριστόδ. Λέκκος δρχ. 500
Αφροδ. Γ. Βόλγα δρχ. 2000

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΗ - ΓΙΑΝΝΗ

Με την ονειρεμένη καταπράσινη φύση συντροφιά, την εξαίσια μυρωδιά του βρεγμένου χορταριού και του έλατου, ξεκινήσαμε Σαββατόβραδο παρέες - παρέες για το μεγάλο προσκύνημα στον προστάτη άγιο του χωριού μας, τον Αη - Γιάννη. Μετά από ένα χαρούμενο οδοιπορικό γεμάτο από παλιές ιστορίες, φτάσαμε στο όμορφο εκκλησάκι του Αη Γιάννη. Τα στήθια μας φουσκώνουν αυθόρμητα, για να δεχτούν το καθαρό με γεμάτο οξυγόνο αεράκι, τα μάτια μας ανοίγουν διάπλατα για να χορτάσουν λαίμαργα αυτό το φανταστικό και προικισμένο με τα κάλλη της φύσης τοπίο.

Τελειώνοντας τις συνηθισμένες αλλά γεμάτες καλωσύνης ευχές ξεπροβάλλει μπροστά μας η γαλήνια μορφή του προστάτη μας αγίου σαν μπαίνουμε στην εκκλησιά. Με το άναμμα του πρώτου κεριού και το προσκύνημα στην εικόνα Του, ένα γλυκό χαλάφρωμα βουίζουμε να πλημμυρίζει την ψυχή μας. Μεγάλη η χάρη σου Αη - Γιάννη μου, ακούγεται από δίπλα μας μια γνώριμη γυναικεία φωνή, καθώς βρίσκεται γονατισμένη, μπροστά Του και μας γεμίζει δέος και συγκίνηση. Με το γλυκό κελάηδημα τ' αηδονού παρέα, βρισκόμαστε με μιας στο γραφικό καμπαναριό μας να χτυπάμε ασταμάτητα την καμπανίτσα και το σήμαντρό του, καλώντας τους συγχωριανούς και τους ξένους να πάρουν μέρος στη θρησκευτική μας γιορτή.

Νομίζω ότι είναι πολύ δύσκολο να γράφει κανένας το τι βλέπουν τα μάτια του, και τι αισθάνεται η ψυχή του, όταν στέκεσαι από κει ψηλά ν' αγναντεύει όλο το Ζαγόρι που απλώνεται μπρός στα πόδια του, γιατί μόνο τα μάτια μπορούν να μιλήσουν σε τέτοιες στιγμές.

Τις ονειρεμένες αυτές στιγμές μας, σταματάει η Φωνή του παπά με το «Ως θείου θησαύρισμα εγκεκρυμμένου τη γη, προφήτα και πρόδρομε», κατά την περιφορά της εικόνας σιγοψάλλοντας κι εμείς μαζί με τους άλλους προσκυνητές. Το λιτό αλλά γεμάτο μυσταγωγία και κατανύξη σκηνικό, αποθανατίζουν με τις μηχανές τους οι συγχωριανοί μας και οι λίγοι ξένοι που βρίσκονται εκεί.

Με το αντίδωρο του παπά στο στόμα και το τελευταίο βραδινό προσκύνημα στον προστάτη μας Αη - Γιάννη, παίρνουμε όλοι μαζί γοητευμένοι απ' όσα ζήσαμε εκεί πάνω, τον κατηφορικό και πνιγμένο απ' τα έλατα δρόμο του γυρισμού. Περπατώντας στην πλακόστρωτη πλατεία του χωριού μας, αντικρύζουμε με μεγάλη μας λύπη, μια ερήμωση προτόγνωση για τα χρόνια μας, με 7 - 8 άτομα να κάθονται στο καφενείο, είτε βλέποντας τηλεόραση, είτε συζητώντας. Η όμορφη και γραφική θρυσούλα μας, μάταια περιμένει να δροσίσει τους κουρασμένους οδοιπόρους - προσκυνητές.

Οι πιο πολλοί χωριανοί φύ-

γανε. Λέτε να φταίει το κύμα του Τσέρνομπιλ; Δυστυχώς όχι! Η αλήθεια είναι: μία κι ως είναι πικρή. Πως οι καιροί αλλάξανε, πως ο κόσμος άλλαξε τρόπο ζωής, γίνανε πιο απαιτητικές και αυπρόνοες για περισσότερη, άνεση, μόρφωση, ψυχαγωγία και ολίγον καλοπέραση. Τέτοια ώρα, σκεφτήκαμε, άλλα χρόνια το μεσοχώρι δογγούσε από το δάρος των χωριανών και των ξένων πανηγυριωτών, που κάτω απ' το αγχάλισμα του γέρου πλάτανου και τους ήχους της γνήσιας ζαγορσίας κομπανίας γινότανε γλέντια αξέχαστα.

Αλλά πιστοί στην παράδοση του χωριού μας, εμείς οι λίγοι χωριανοί ξαναβρεθήκαμε την άλλη μέρα πάλι κοντά στον Άγιο μας να τιμήσουμε τη μνήμη του. Συντροφιά μας όπως πάντα και οι κοντοχωριανοί μας απ' την Περίβλεπτο, που κρατάν ακέραιο το έθιμο της προσκύνησης - τάμα στον Αη - Γιάννη. Συντροφιά μας ακόμα μέσα στην ηλιόλουστη μέρα το γλυκό κουδούνισμα των κοπαδιών και το ασταμάτητο κελάηδημα του κούκου.

Στον αποχαιρετισμό μας, το δλέμμα στέκει ανεμπόδιστα γαληνεμένο μπρος την εικόνα την ξεθωριασμένη και την επιγραφή των κτητόρων της ωραίας αυτής κληρονομιάς δεν έχουμε άλλο να κάνουμε παρά μνημόσυνο στην μνήμη τους και μνημείς των έργων τους.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ...

● Η Στέλλα, κόρη του Κώστα Παπαγεωργίου, απέκτησε κόρη. Να τους ζήσει.

● Κόρη απέκτησε και η Σαββούλα, κοπέλλα του Μάνθου Σακελλαρίου. Και νυφούλα.

● Κοριτσιών συνέχεια. Την δεύτερη κόρη τους απέκτησαν και ο Τάκης και Δημήτρα Λέκκου. Να σας ζήσει παιδιά.

● Κι' ένα αρσενικό όμως. Το απέκτησε η Λίτσα Ζαρίδη

Βλάχοπούλου. Να τους ζήσει.

● Πέθανε στην Αθήνα και θάφτηκε στο χωριό, ο χωριανός μας Δημήτρης Κωλλέτας. Στους συγγενείς τους τα συλλυπητήριά μας.

● Τελικά οι πληροφορίες μας που γράφαμε στο περασμένο φύλλο μας επαληθεύτηκαν. Έτσι δόθηκε στο χωριό μας ένα κονδύλι της τάξης των 300.000 δρχ. από την ανακατανομή των Νομαρχια-

κών περιφερειακών πιστώσεων, για την ύδρευση. Ελπίζουμε το Κοινοτικό Συμβούλιο, να χάνει όσο πιο καλή μπορεί χρήση αυτού του κονδυλίου, ώστε να μην έχουμε μεγάλο πρόβλημα το καλοκαίρι με το νερό.

● Δάνειο ύψους 2.000.000 δρχ. εγκρίθηκε για την κοινότητά μας, για την αποπεράτωση του Αρρεναγωγείου.

Τάκης Παπαγιαννόπουλος